

Rokoni szálak a világhálón keresztül

Kiss Ernő aradi vértanú egyik leszármazottja, Kiss János és felesége, Kálmán Kornélia az USA-ból keresett meg bennünket és küldtek 200 USD adományt az Egyesület számára, az altábornagy emlékére. Az adományt hálás köszönettel fogadja az Egyesület és igyekezni fog az adományozók szándéka szerint felhasználni azt.

Kiss János az ittebei és eleméri Kiss családból származik, akik Erzsébetvárosban telepedtek le több örömeny családdal együtt kb. 1642 táján. A megküldött családfa szerint a levélíró *Kiss Izsák* és *Jakab* (felesége Hankovics Anna) fiától származik, míg Kiss Ernő Gergely fiától. Így tehát rokonok vagyunk, miután Kiss Ernő nagyanyja Issekutz Mária Anna volt.

Kiss Jakab János nevű fia - aki Fark Annát vette el nőül - a következő őse. Levele szerint kb. 10 éve dolgozik a családfán, de még mindig nem teljes.

Egyébként 1978. dec. 26-án indultak el a nagyvilágba Nagyváradról. 5 hónapig Olaszországban, Rómában éltek, majd 1979. április 27-én érkeztek meg Philadelphiába. János gépésztechnikus, felesége ápolónő. Egy fiuk és egy lányuk született, a fiuk 5 unokával ajándékozta meg őket. Sokat dolgoznak a magyarságért nemcsak kinn, hanem Magyarországon, Erdélyben, Ukrajnában és Szerbiában is. A Szent László Lovagrend tagja, helyettes széktartó az USA I. Tartomány területén.

Szeretettel köszöntjük megtalált rokonainkat (sokan mondhatják el ugyanezt, miután igen terjedelmes a Kiss családfa) és köszönjük, hogy a szerteszaladt magyarság megsegítését fontosnak tartják.

A fenti képen Kiss János és Kornélia látható október 29-én a Philadelphiai és Trenntoni Református Egyház által szervezett 1956-os ünnepi megemlékezésen.

Dr. Issekutz Sarolta

* * *

„Három dolog soha nem tér vissza: a kilőtt nyíl, a kimondott szó és az elmúlt nap.”

(Georg. F. Daumer)

* * *

Ismét volt örmény katolikus esküvő Erzsébetvárosban

Az Erzsébetvárosi Örmény Katolikus Plébánia anyakönyve szerint 1949-ben volt az utolsó örmény katolikus rítus szerinti házasságkötés - mégpedig az egyetlen az évben -, amikor *László István* házasságot kötött *Bakk Rozáliával*. A véletlen úgy hozta, hogy ugyanebből a családból közel 60 évvel később 2006. október 21-én *Calinescu Claudia Angéla* örmény katolikus szentmise keretében mondta ki a boldogító igent *Ivan Vasile Cipriannak*.

A szentmisét *Szakács Endre* szamosújvári örmény katolikus plébános celebrálta, melyen közreműködött a szamosújvári örmény katolikus kórus. A nagyszámú rokonság, vendégsereg áhítattal nézte a szép ifjú párt és hallgatta a csodálatos örmény saragánokat.

Claudia édesapja *Calinescu János* (az Örmény Alapítvány elnöke), akinek édesanyja *Bakk Rozália* testvére volt. *Bakk Rozália* a templomot őrző három Grátia egyike volt, akik közül már csak *Bakk Mária* - a 2005-évi Szongott díjasunk - őrzi rendületlenül csodálatos templomunkat és a benne lévő muzeális értékeket az utókor számára.

Sok boldogságot kívánunk az ifjú párnak, valamint sok apróságot, akiket ugyancsak örmény katolikusnak fognak keresztelni. Örvendünk a kis lélekszámú örmény közösség megújulásának.

I.S.

* * *

A szeretet mindent megold!

Egy asszony kijött a házból, és három, hosszú, fehér szakállú öregembert látott üldögelni az udvaron. Nem ismerte őket. Így szólt hozzájuk: - „Nem hinném, hogy ismernélek benneteket, de éhesnek látszotok. Kérlek, gyertek be és egyetek valamit!”

- „A ház ura itthon van?” - kérdezték.

- „Nem” - válaszolta az asszony. „Nincs itthon.”

- „Akkor nem mehetünk be” - felelték.

Amikor este a férje hazaért, az asszony elmondta neki mi történt. „Menj, mondd meg nekik, hogy itthon vagyok, és hívd be őket!” Az asszony kiment, és újra behívta az öregeket.